

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Compagnie des gaz de petrole Primagaz (Pariisi, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA" – Rekisteröintihakemus nro 14 740 559

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 27.11.2017 asiassa R 1271/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- muuttaa kokonaan riidanalaista päätöstä
- rekisteröi tavaramerkin.

Kanneperusteet

- Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 5.3.2018 – Szegedi Csanád v. parlamentti

(Asia T-135/18)

(2018/C 182/29)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Csanád Szegedi (Budapest, Unkari) (edustaja: asianajaja Bodó Kristóf)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan parlamentin pääsihteerin antaman maksumääräyksen nro 2017-1635
- kumoaa Euroopan parlamentin pääsihteerin 30.11.2017 tekemän päätöksen 264 196,11 euron suuruisen summan perimisestä takaisin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäiseen kanneperusteeseen mukaan Euroopan parlamentin pääsihteerin päätöksessä tehty matkakuluja ja avustajakuluja koskevat toteamukset ovat ristiriidassa objektiivisen todellisuuden kanssa. Kantaja on vaatinut matkakulujen korvaamista vain niissä tapauksissa, joissa hänellä oli oikeus niihin Euroopan parlamentin puhemiehistön päätöksen nro 2009/C 159/01 mukaan, jossa vahvistetaan Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen yksityiskohtaiset soveltamissäännöt.

Parlamentin jäsenten avustajat, joihin päätöksessä viitataan ja jotka ovat sopimussuhteessa Euroopan parlamenttiin, ovat avustaneet kantajaa tämän tehtävissä parlamentin jäsenenä Brysselissä ja Strasbourgissa.

- 2) Toinen kanneperuste perustuu prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatteen loukkaamiseen.

Kantajalle ei ole annettu tilaisuutta tutustua todisteisiin, joihin pääsihteerin päätöksessä tehtyt tosiseikkoja koskevat toteamukset perustuvat. Vaikka hän oli vaatinut tätä kirjallisesti, pääsihteeri ei toimittanut hänelle kyseisiä todisteita, minkä vuoksi hän ei kyennyt esittämään huomautuksiaan asiakysymyksestä. Pääsihteerin päätös, johon maksumääräys perustuu, on oikeudellinen toimi, jolla on kielteisiä vaikutuksia kantajaan, joka annettiin loukkaamalla puolueettoman ja oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin, prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatteita ja kantajan puolustamisoikeuksia.

- 3) Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että pääsihteerin päätös on virheellinen todistustaakan osalta. Toisin kuin päätöksessä on todettu, 10.10.2014 asiassa T-479/13, Marciani v. parlamentti annetun tuomion 54 kohdassa esitettyjä perusteluja ei voida pitää merkityksellisinä nyt tarkasteltavassa asiassa juuri siksi, että edustaja Marcianin tapauksessa piti soveltaa Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevia sääntöjä, kun taas kantajan edustajankauden aikana oli jo voimassa neuvoston asetus (EY) N:o 160/2009.

- 4) Neljännen kanneperusteen mukaan avustajille maksettujen korvausten palautusvaatimusta ei ole perusteltu oikeudellisesti. Kanneperusteessa on kaksi osaa:

Ensimmäinen osa perustuu siihen, ettei kantajan ja Euroopan parlamentin välillä ole sopimussuhdetta. Sen jälkeen kun asetus (EY) N:o 160/2009 tuli voimaan, sopimussuhde avustajiin ei sido parlamentin jäsentä vaan Euroopan parlamenttia, joka ei korvaa kuluja vaan maksaa näille korvauksen. Avustajien työsuhteen osalta kantaja katsoo, ettei hänellä ole minkäänlaista sopimussuhdetta parlamenttiin. Parlamentti ei ole maksanut kantajalle avustajien korvausta vastaavaa summaa. Koska sopimussuhdetta eikä oikeudellisia perusteita ole, kantajalla ei voi olla minkäänlaista takaisinmaksuvelvollisuutta parlamenttiin nähden.

Neljännen kanneperusteen toinen osa perustuu siihen, että avustajien ulkopuoliset tehtävät eivät synnytä minkäänlaista oikeutta vaatia korvauksia takaisin. Euroopan unionin henkilöstösäännön 12 artiklassa ei kielletä palvelussuhteen ulkopuolisia tehtäviä vaan edellytetään ainoastaan, että nimittävä viranomainen on antanut niihin suostumuksensa. Siinä tapauksessa, ettei suostumusta ole haettu, ei henkilöstösäännössä ole määrätty, että korvaus pitäisi maksaa kokonaan takaisin.

- 5) Viides kanneperuste perustuu velvoitetta koskevan säännön taannehtivan soveltamisen kieltoon. Pääsihteerin päätöksen 8 kohdassa viitataan tehdyn päätöksen oikeudellisten perusteiden joukossa yksityiskohtaisten soveltamissääntöjen 39 a artiklaan siitä huolimatta, että puhemiehistön päätös nro 2015/C 397/03, jolla muutetaan Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen yksityiskohtaisia soveltamissääntöjä, on tullut sovellettavaksi vasta 1.1.2016 alkaen, minkä vuoksi sillä ei ole merkitystä tässä asiassa.
- 6) Kuudes kanneperuste perustuu perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamisen palautusvaatimuksen kohteena olevan summan osalta. Palautettavaksi vaadittua määrää ei ole yksityiskohtaisesti perusteltu minkäänlaisella laskumekanismilla, vaan on katsottu, ettei avustaja ole työskennellyt lainkaan kantajalle.
- 7) Seitsemäs kanneperuste perustuu arvioon, joka on tehty matkakulukorvaukseen liitetyn matka-asiakirjan päiväyksestä ja jossa on sivuutettu sen tarkoitus ja tehty tästä perusteettomat johtopäätökset.